

paviljoen in een breede straat geplaatst, of op een plein midden in de stad en het zal niets anders schijnen dan het eigenlijk is, een groot koffiehuis. Thans, in zijn eigen omgeving, gezien over het spiegeland watervlak, doet het denken aan het weelderig zomerverblijf van een Engelschen pair, die talrijke gasten op zijn uitgestrekt landgoed te waardschap heeft. Het huurrijtuig dat er te wachten staat tot „het volk” een hartsterking heeft gebruikt en dat straks op een sukkeldrafje over den rijweg zal rollen, zoodat de veerkrachtige veengrond in golving geraakt, komt den indruk versterken en roept, uit de verte gezien, schitterende livreien en fiere raspaarden voor den geest.

Het Vondelpark behoort tot het jongste Amsterdam en is een gevolg van veranderde toestanden en nieuwe behoeften. Zoo snel gaat de tijd, dat het sinds zijn aanleg en gedurende zijn wording, de stad zelf heeft zien veranderen en de gewoonten en de zeden. Amsterdam beleeft op het oogenblik na een langen tijd van stilstand weder een tweede jeugd en is als een schooljongen in het volste van den groei. De kinderjaren is het op nieuw voorbij, het is een groote stad, met duizenden en duizenden is de bevolking er toegenomen. Toch is het wat uit de krachten gegroeid en heeft het iets slungelachtigs. De nieuwe bewoners zijn aanzienlijk in aantal, maar gering in middelen en brachten meer behoeften aan die vervuld moesten worden, dan kracht en stevigheid aan de gemeenschap.

Vijver in het Vondelpark.